

(3)
 Подир шест месеца аз живях в' Еми-
 ското при Напайота Раменчу / не помня
 Напарет бивши Български владика при
 в' Букурещ) при когото умиа три месеца.
 Мам трудно ми беше да свиквам с' дружа-
 рини си които бях напътнава, като незна-
 ях да говоря още добро Гръцки, но не ста-
 вях на зад и добро ети вървях, както
 ми казваха. Но бившият ми неприя-
 тел срещни по Български, с' които бѣ
 ревност по Българщината ходящие по
 гъркити та крадатие и криетие гръц-
 кити книги за да не гетят по гръцки
 защото до тогава все гръцки гетяха,
 някои са смятали та открадват и скри-
 ва и моят гръцки гребници, за да се
 не науча по гръцки и да се не погуби
 тий аз поинаме на какво да гъна, бача
 ми не можах да ми достави отбегнаше
 други гребници и за да не ходя да са у-
 бѣ той ма даде да гъна турски при един
 турски ходжа.

Този ходжа беше силен ежен и
 много добро поверен, имаше до 15 други гръ-
 цки малки, но проклети турчени по-
 си минах от тях, кога поинаме подра-
 та, а особено турканката ми шубара
 която носях тогава; тѣз ходяше та ме-
 теше от коше на коше и стана, едно
 и оставаше други в подметане. Както и
 да е при този ходжа аз изгубих нага-
 ната сунара, понах ентѣ сунари и
 цѣх да започна мусаер. мусаеритѣ

